

N:o 45.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 18 april 1902.

— — — — Andra Kammaren den 18 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående beviljande af statsbidrag för ny reglering af viss del af Åmål i följd af den staden år 1901 öfvergångna brand.

(Statsutskottets utlåtande n:o 37.)

Till Konungen.

Uti en den 7 sistlidne februari till Riksdagen aflåten proposition (n:o 28) har Eders Kongl. Maj:t, under åberopande af bifogadt utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att, för ny reglering af viss del af Åmål i följd af den staden år 1901 öfvergångna brand, åt nämnda stad beviljat såsom bidrag till inlösen af mark, som erfordrades till utläggning, enligt af Eders Kongl. Maj:t den 20 december 1901 fastställd regleringsplan, af gator, torg och andra allmänna platser samt till bestridande af de med regleringens genomförande i öfrigt förenade kostnader, ett understöd af tillhoppa 375,000 kronor, deraf 75,000 kronor såsom anslag utan återbetalningsskyldighet och 300,000 kronor såsom lån, att lyftas under år 1903 och, hvad lånet angår, tillgodonjutas på de villkor, som i nämnda protokoll omförmäldes.

Lika med Eders Kongl. Maj:t har Riksdagen funnit det vara billigt, att staten lemnar staden Åmål understöd för den af omför-

mälda brand förorsakade tomtregleringen och dermed gemenskap egande åtgärders genomförande. Sådant understöd har så mycket mindre syntts böra förvägras, som vid föregående liknande tillfällen andra städer fått åtnjuta bidrag af allmänna medel till lättande af den börda, som drabbat dem genom större eldsvådor. Med hänsyn ej mindre till de kostnader, som krävas för ny reglering af staden Åmål, än äfven till stadens svaga ekonomiska ställning har Riksdagen ej haft något att erinra mot de belopp, hvarmed staden enligt Eders Kongl. Maj:ts förslag skulle understödjas dels i form af anslag utan återbetalningsskyldighet, dels ock såsom lån. Beträffande villkoren för lånet har Riksdagen fäst sin uppmärksamhet vid den stora lindring, som skulle beredas staden genom åtnjutande, på sätt nu föreslagits, af frihet från ränta och amortering under de fem första åren af lånets löpetid. I anledning häraf komme, oakadt efter berörda frihetsår beräknas ränta efter 4 procent, den effektiva räntan å lånet att belöpa sig till föga mer än 3 procent. Då emellertid äfven förut tomtregleringslån beviljats på i det hela lika förmånliga villkor — så är särskildt förhållandet med det till Mariestad år 1896 anvisade lånet — har Riksdagen, i betraktande af staden Åmåls betryckta läge ansett sig icke böra vägra den ifrågasatta räntefriheten å lånet eller eljest vidtaga någon skärpning i de för dess åtnjutande föreslagna villkoren.

I öfverensstämmelse med förut i liknande fall följda grundsatser har Riksdagen ansett lämpligt att uppföra anslaget i fråga på extra stat under sjette hufvudtiteln och anvisa lånet till utgående från riksgäldskontoret.

På grund af hvad ofvan anförts, har Riksdagen, med bifall till Eders Kongl. Maj:ts ifrågavarande proposition, för ny reglering af viss del af Åmål i följd af den staden år 1901 öfvergångna brand, åt nämnda stad beviljat såsom bidrag till inlösen af mark, som erfordras till utläggning, enligt af Eders Kongl. Maj:t den 20 december 1901 faststæld regleringsplan, af gator, torg och andra allmänna platser samt till bestridande af de med regleringens genomförande i öfrigt förenade kostnader dels ett anslag utan återbetalningsskyldighet till belopp af 75,000 kronor, dels ock ett lån å 300,000 kronor, att lyftas under år 1903, anslaget i statskontoret och lånet i riksgäldskontoret, mot villkor i afseende å lånet:

1:o) att stadsfullmäktige i stadens namn och på dess vägnar för lånesumman afgifva sin till riksgäldskontoret eller order ställda

skuldförbindelse, innefattande de för lånets användande och återbetalning stadgade villkor;

2:o) att hvad af lånet icke blifvit hos riksgäldskontoret uttaget före slutet af år 1903 icke får derefter utbekommas;

3:o) att lånebeloppet får utan ränta och kapitalafbetalning innehafvas till 1907 års slut, hvarefter, och intill dess lånet blifvit till fullo godtgjort, 5 procent å dess ursprungliga belopp bör till riksgäldskontoret årligen inbetalas, deraf ränta efter 4 för hundra å det oguldna kapitalet först skall beräknas och afgå samt öfverskottet utgöra kapitalafbetalning; samt

4:o) att inbetalning af den uti nästföregående punkt omförmälda annuitet bör vid hvarje års slut verkställas, vid påföljd för underlåtenhet deraf, att å annuiteten beräknas $4\frac{1}{2}$ procent ränta från förfalldodagen.

Stockholm den 18 april 1902.

Med undersåtlig vörndnad.